

Αρχιμανδρίτης Παύλος Δημητρακόπουλος: Κυριακή της Απόκρεω

/ Γνώμες



• Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Παύλος Δημητρακόπουλος, Θεολόγος-Συγγραφέας, Υπεύθυνος Γραφείου Αιρέσεων Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων

Η σημερινή Κυριακή, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι η τρίτη Κυριακή του Τριωδίου, η Κυριακή της Απόκρεω, όπως ονομάζεται και την ημέρα αυτή η αγία μας Εκκλησία καθιέρωσε να μνημονεύουμε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα την περικοπή

εκείνη, που αναφέρεται στην Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας, η οποία είναι μια περικοπή από το 25ο κεφάλαιο του κατά Ματθαίον ευαγγελίου. Όλα δε τα τροπάρια του Τριωδίου της ημέρας αυτής αναφέρονται ακριβώς στο φοβερό και φρικτό και συνταρακτικό αυτό γεγονός, το οποίο, όπως μας αποκαλύπτει η αγία Γραφή και ερμηνεύουν οι άγιοι Πατέρες μας, θα πραγματοποιηθεί στο τέλος της ιστορίας της ανθρωπότητας, όταν δηλαδή θα έρθει η συντέλεια του κόσμου.

Η Κυριακή αυτή, μπορούμε να πούμε, ότι βρίσκεται σε αιτιώδη σχέση και συνάφεια με την προηγούμενη Κυριακή, του ασώτου. Και τούτο διότι την προηγούμενη Κυριακή η Εκκλησία μας παρουσίασε όλη τη φιλανθρωπία και την αγάπη του Θεού προς τον αμαρτωλό άνθρωπο, που μετανοεί ειλικρινά και συγχωρεί όλες τις αμαρτίες του, όσο πολλές και μεγάλες και αν είναι αυτές. Στη σημερινή μας αποκαλύπτει την δικαιοσύνη του. Θέλει έτσι να μας διδάξει, ότι ο Θεός είναι μεν φιλόανθρωπος, αλλά είναι και δίκαιος. Και όσο μεγάλη είναι η αγάπη του, άλλο τόσο μεγάλη είναι και η δικαιοσύνη του, έτσι ώστε ούτε η αγάπη του να υπερβαίνει τη δικαιοσύνη του, ούτε η δικαιοσύνη του την αγάπη του. Και στη μεν παρούσα ζωή μας δείχνει την όλη την αγάπη και την φιλανθρωπία του, ενώ στην μέλλουσα θα λειτουργήσει η δικαιοσύνη του. Θα έρθει να κρίνει την ανθρωπότητα επί τη βάσει του απολυτρωτικού του έργου και της ενσάρκου του Θείας Οικονομίας. Θα κρίνει δηλαδή την ανθρωπότητα με κριτήριο το κατά πόσον οι άνθρωποι ανταποκρίθηκαν στη σωτηρία που Αυτός μας χάρισε με τον σταυρό και την ανάστασή του. Κατά πόσον επίστευσαν στον Χριστό και τήρησαν τις εντολές του και μάλιστα την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον.



Εκείνα που θα συμβούν την ημέρα της Κρίσεως είναι γεγονότα που υπερβαίνουν

κάθε περιγραφή, γεγονότα που οφθαλμός δεν είδε και αυτί δεν άκουσε και σκέψη ανθρώπου δεν τα συνέλαβε. Αν δε αυτά και μόνο λεγόμενα, γεμίζουν την ψυχή με φρίκη και δέος, ποιος είναι εκείνος, που θα αντέξει να τα δει, τότε που θα πραγματοποιούνται; Όταν δε η αποστασία και οι αμαρτίες των ανθρώπων θα φθάσουν στο αποκορύφωμά τους, τότε θα εμφανιστεί ο Αντίχριστος, τον οποίο θα προσκυνήσει ως θεό η πλειονότητα των ανθρώπων, εγκαταλείποντας τον αληθινό Θεό, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Όταν θα αρχίσουν να πραγματοποιούνται όλα αυτά τα φρικτά γεγονότα, τότε σύμφωνα με τον προφητικό λόγο του Κυρίου μας, ο ήλιος θα σκοτιστεί, η σελήνη δεν θα δώσει το φως της, τα άστρα θα πέσουν από τον ουρανό και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν. Τότε θα φανεί στον ουρανό ο σταυρός του Κυρίου μας, που θα προαναγγέλλει την έλευση του Μεσσία και τότε **«θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης»**. Φυλές της γης εδώ ονομάζονται όλοι εκείνοι, που τώρα ζουν αμέριμνοι, που δαπανούν τη ζωή τους μέσα στην απιστία, την αδικία και τη ραθυμία. Μας προειδοποιεί ακόμη ο Κύριος, ότι η ημέρα εκείνη της Κρίσεως θα έρθει σαν παγίδα, σε όλους όσοι κάθονται πάνω στο πρόσωπο της γης. Δηλαδή σε όλους εκείνους που ζουν με κραιπάλη και μέθη, παραδομένοι σε κάθε είδους αμαρτία. Σ' εκείνους που είναι προσηλωμένοι σε βιωτικές μέριμνες και φροντίδες, στον πλούτο, τη δόξα και τις ηδονές του παρόντος κόσμου. Αντίθετα όλοι εκείνοι που τώρα ζουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, θα γεμίσουν με ανέκφραστη χαρά και παρρησία.

Σύμφωνα με την ευαγγελική περικοπή ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, όταν θα έρθει να κρίνει τον κόσμο, θα εμφανιστεί με απερίγραπτη δόξα, περιστοιχιζόμενος από όλους τους αγγέλους του. Κατά την πρώτη του παρουσία ήρθε ταπεινός και άσημος, κρύβοντας τη δόξα της Θεότητός του πίσω από την ανθρώπινη φύση του, την οποία ανέλαβε για την σωτηρία μας. Τότε θα φανεί ολόλαμπρος, ακτινοβολώντας από την ανατολή μέχρι τη δύση, περιουγάζοντας τα πέρατα της οικούμενης με τις ακτίνες της Θεότητός του, ενώ κάποια παγκόσμιος και ζωοποιός σάλπιγγα θα ηχεί παντού και συγχρόνως θα συγκαλεί προς τον Κύριο τους πάντες. Τότε θα καθίσει πάνω σε θρόνο δόξης. Θα συναχθούν μπροστά του όλα τα έθνη, όλοι όσοι έζησαν στον κόσμο αυτό από τον Αδάμ μέχρι τη συντέλεια του κόσμου. Και θα τους ξεχωρίσει όπως ο τσομπάνης χωρίζει τα πρόβατα από τα κατσίκια. Πρόβατα ονομάζει τους δικαίους, αυτούς που βάδισαν τον δρόμο της αρετής, αυτούς που έγιναν όμοιοι με τον Χριστό, ο οποίος έγινε για μας το άκακο πρόβατο, που σήκωσε πάνω του τις αμαρτίες όλου του κόσμου, σύμφωνα με τον προφήτη Ησαΐα. Κατσίκια ονομάζει τους αμαρτωλούς, εκείνους που δεν πίστεψαν στον Χριστό, που κατεφρόνησαν τις εντολές του και έζησαν μέχρι τέλους της ζωής τους αμετανόητοι. Τους πρώτους θα τοποθετήσει στα δεξιά του, ενώ τους άλλους στα αριστερά του. Τότε θα πεί σ' αυτούς, που θα βρίσκονται στα δεξιά του:

Ελάτε εσείς που είστε ευλογημένοι από τον Πατέρα μου, να κληρονομήσετε την βασιλεία των ουρανών, που έχει ετοιμασθεί για σας από τότε που θεμελιώθηκε ο κόσμος. Ελάτε, όσοι χρησιμοποιήσατε τα φθαρτά και πρόσκαιρα πράγματα του παρόντος κόσμου σύμφωνα με το θέλημά μου, να κληρονομήσετε τώρα και τα επουράνια και μόνιμα αγαθά της βασιλείας των ουρανών. Διότι επείνασα και μου δώστε να φάω, εδίψασα και με ποτίσατε, ξένος ήμουν και με περιμαζέψατε, γυμνός και με ντύσατε, ασθενής και με επισκεφθήκατε, ήμουν στη φυλακή και ήρθατε σε μένα.

Εδώ ο Κύριος φαίνεται να χαρίζει την βασιλεία του μόνο σε όσους έδειξαν έμπρακτη αγάπη προς τον πλησίον. Όμως αν προσέξουμε καλύτερα το ευαγγελικό ανάγνωσμα, θα δούμε ότι ο Κύριος δεν κάνει λόγο μόνο για τους ελεήμονες, διότι προηγουμένως ονόμασε πρόβατα τους εργάτες της αρετής, όλους δηλαδή εκείνους που έγιναν όμοιοι με τον Χριστό, με το να κάνουν κτήμα τους τις αρετές του Χριστού και με το να είναι έτοιμοι να θυσιάσουν και τη ζωή τους ακόμη για την αγάπη του Χριστού. Εδώ μνημονεύεται ιδιαίτερα η αγάπη προς τον πλησίον, επειδή είναι η κορωνίδα όλων των αρετών, είναι η οροφή που σκεπάζει όλο το οικοδόμημα των αρετών. Επομένως ο Κύριος προσφέρει την βασιλεία του σε όλους όσους έχουν επισφραγίσει τις άλλες αρετές με τα έργα της αγάπης.

Τότε οι δίκαιοι θα αποκριθούν: Κύριε πότε σε είδαμε να πεινάς και σε εθρέψαμε, ή να διψάς και σε ποτίσαμε; Βλέπουμε εδώ, από την απάντηση που δίνουν οι δίκαιοι, να αποδεικνύουν ότι έχουν και άλλη, σπουδαία και μεγάλη αρετή, αυτήν της ταπεινοφροσύνης. Διότι θεωρούν τους εαυτούς των αναξίους όλων αυτών των επαίνων, ωσάν να μην έπραξαν κανένα καλό στη ζωή τους. Τότε ο Κύριος θα τους απαντήσει, ότι η έμπρακτη αγάπη που έδειξαν προς τον πλησίον, είναι σαν να έγινε προς τον ίδιο τον εαυτό του. Στη συνέχεια θα πει και προς τους εξ' αριστερών; Φύγετε από μένα οι καταραμένοι στο αιώνιο πυρ, που έχει ετοιμασθεί για τον διάβολο και τους αγγέλους του. Η φωτιά αυτή, για την οποία ομιλεί εδώ ο Κύριος, δεν είναι κτιστή και υλική, διότι θα κατακαίει και θα βασανίζει όχι μόνο τα σώματα, αλλά και τις ψυχές, θα βασανίζει όχι μόνο τους ανθρώπους, αλλά και τους δαίμονες, που είναι άσαρκοι και επί πλέον δεν θα τελειώνει ποτέ, αλλά θα είναι αιώνια. Τότε οι εξ' αριστερών θα απαντήσουν: Κύριε πότε σε είδαμε να πεινάς, ή να διψάς, ή ξένον, ή γυμνό, ή ασθενή, ή φυλακισμένο και δεν σε υπηρετήσαμε; Βλέπουμε εδώ, πάλι από την απάντηση, που δίνουν οι αμαρτωλοί και άπιστοι, να αποδεικνύουν, ότι είναι γεμάτοι από υπερηφάνεια και εγωϊσμό. Οι μεν δίκαιοι εγκωμιαζόμενοι για την φιλανθρωπία τους, ταπεινώνονται περισσότερο, δεν δικαιώνουν τους εαυτούς των. Οι υπερήφανοι αντίθετα, όταν κατηγορούνται για την ασπλαχνία τους, δεν προσπίπτουν ταπεινωμένοι, αλλά αντιλέγουν και προσπαθούν να δικαιώσουν τους εαυτούς των. Και κλείνει η περικοπή με τη φράση

του Κυρίου μας: Ότι αυτοί μεν θα μεταβούν στην αιώνια κόλαση, οι δε δίκαιοι στην αιώνια ζωή.

Ας ελεήσωμε λοιπόν αδελφοί μου και εμείς τους εαυτούς μας, με το να δείξουμε έμπρακτη αγάπη προς τους αδελφούς μας, ας ευεργετήσωμε, για να ευεργετηθούμε. Ας αγοράσουμε τα αιώνια, δίνοντας τα πρόσκαιρα. Ας επιδείξωμε έργα αγάπης, ελεώντας τους πτωχούς, επιστρέφοντας τους πεπλανημένους στη ζωή της Εκκλησίας, καλλιεργώντας και τρέφοντας πνευματικά τις ψυχές των ανθρώπων με τον λόγο του Θεού, δικαιώνοντας τους αδικουμένους, βοηθώντας με κάθε τρόπο αυτούς που είναι ασθενείς, είτε σωματικά, είτε πνευματικά και συγχωρώντας αυτούς που μας επιβουλεύονται και θέλουν το κακό μας. Ας εργασθούμε τώρα, εν όσω ζούμε ακόμη στην παρούσα ζωή, διότι όταν φύγουμε από αυτό τον κόσμο, δεν θα υπάρχουν πλέον περιθώρια μετανοίας και εργασίας των εντολών του Θεού. Ας φοβηθούμε την φοβερή εκείνη απόφαση του Κριτού προς εκείνους που έμειναν άσπλαχνοι, για να μην κατακριθούμε μαζί μ' αυτούς. Και γενικά ας επιδείξωμε την μεταξύ μας αγάπη με κάθε τρόπο και με κάθε έργο και λόγο, ώστε να επιτύχουμε την από τον Θεό αγάπη και κληρονομήσωμε την αιώνια βασιλεία του μαζί με όλους τους αγίους. Αμήν.

(Πηγή: pemptousia.gr)